Dosarul nr. 4r-3665/25 Judecătoria Chișinău (sediul Buiucani)
4-25065425-02-4r-15092025 Judecător: Renata POPESCU-BALTA

D E C I Z I E
în numele Legii

23 septembrie 2026 **mun. Chișinău**

COLEGIUL PENAL AL CURȚII DE APEL CENTRU
Având în componența sa:
Președintele ședinței, judecător Eugeniu BEȘELEA
Judecătorii Andrei CAZACICOV și Vitalie BUDECI

a examinat în ordine de recurs, fără prezența părților, recursul declarat de către agentul constatator Andreea ROMAN împotriva Hotărârii Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani) nr. 5r-2490/2025 din 17 iulie 2025, în cauza contravențională intentată prin Procesul-verbal cu privire la contravenție seria/nr. DCT 04 436485 din 02.04.2025, în privința lui **Augustin ONOFREI** în temeiul art.240 alin.(2) Cod contravențional.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:
în procedura instanței de fond, din 12.05.2025 până la 17.07.2025;
în Curtea de Apel Centru, din 15.09.2025 până la 23.09.2026.
Procedura de notificare a părților a fost executată.

Verificând legalitatea Hotărârii atacate, pe baza materialelor din dosar, în contextul motivelor invocate de recurent, Colegiul penal al Curții de Apel Centru,

A C O N S T A T A T :

1. La data de 02.04.2025, agentul constatator din cadrul INSP a întocmit procesul-verbal cu privire la contravenție seria/nr. DCT 04 436485, prin care ONOFREI Augustin a fost recunoscut vinovat de comiterea contravenției prevăzute de art.240 alin.(2) Cod contravențional, fiindu-i stabilită o sancțiune sub formă de amendă de amendă în mărime de 15 unități convenționale, reținându-se în sarcina acestuia că, la 21.12.2024 ora 22.38 se deplasa în mun. Chișinău, intersecția str-lor ***** cu automobilul de model „***** ignorând semnalele luminoase pentru dirijarea circulației și anume neglijarea semnalului de culoare roșie a semaforului, prin ce a ignorat prevederile pct.20 RCR, și a comis contravenția prevăzută de art.240 alin.(2) Cod contravențional.

La 02.05.2025 cet. ONOFREI Augustin și-a exprimat dezacordul cu decizia de aplicare a sancțiunii contravenționale, formulând o contestație în ordinea art.448 Cod contravențional prin care a indicat că, nu este de acord, invocând și prevederile art.443,445,461 Cod

contravențional. A solicitat, admiterea contestației, anularea procesului verbal cu privire la contravenție și încetare procesului contravențional.

2. *Prin Hotărârea Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani) nr. 5r-2490/2025 din 17 iulie 2025,* a fost admisă contestația declarată de reprezentantul ONOFREI Augustin în interesele ONOFREI Octavia împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție seria/nr. DCT 04 436485 din 02.04.2025 în baza art.240 alin.(2) Cod contravențional.

A fost anulat procesul - verbal cu privire la contravenție nr. DCT 04 436485 din 02.04.2025 privind aplicarea sancțiunii contravenționale întocmit în privința lui ONOFREI Octavia în baza art.240 alin.(2) Cod contravențional și a fost încetat procesul contravențional în privința lui ONOFREI Octavia în baza art.240 alin.(2) Cod contravențional.

3. *Nefiind de acord cu Hotărârea instanței de fond, agentul constatator Andreea ROMAN a declarat recurs în termenul legal, prin care solicită admiterea recursului, casarea Hotărârii Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani) nr. 5r-2490/2025 din 17 iulie 2025, cu dispunerea rejudecării cauzei în prima instanță într-un alt complet.*

În motivarea recursului recurentul a menționat că, la întocmirea procesului-verbal cu privire la contravenție seria/nr. DCT04 436485 din 02.04.2025, au fost respectate prevederile legale și nu au fost încălcate drepturile procesuale ale contravenientului. Se susține că procesul-verbal conține elementele constitutive ale contravenției prevăzute de art.240 alin.(2) Cod contravențional, iar procedura de întocmire a acestuia a fost efectuată în conformitate cu art.443 alin.(8) și art.443/1 Cod contravențional.

Sub aspect procesual, recurentul susține că instanța de fond nu a examinat în mod complet și obiectiv toate circumstanțele relevante ale cauzei. Se invocă prevederile art.458 și art.462 Cod contravențional, potrivit cărora instanța urma să verifice existența contravenției, vinovăția persoanei, circumstanțele cauzei, precum și să indice probele pe care și-a întemeiat concluziile. În opinia recurentului, instanța a dispus încetarea procesului în temeiul art.443 alin.(6) Cod contravențional, fără a analiza corespunzător argumentele și probele prezentate.

Totodată, recurentul precizează că procesul-verbal a fost întocmit în lipsa lui ONOFREI Augustin, cu aplicarea semnăturii electronice de către agentul constatator, în cadrul procedurii privind contravențiile constatate cu ajutorul mijloacelor tehnice. Se susține că, în aceste condiții, prezența sau identificarea unui martor asistent nu constituia o condiție obligatorie pentru valabilitatea procesului-verbal. De asemenea, sunt invocate prevederile art.443/1 Cod contravențional, referitoare la identificarea conducătorului vehiculului și la întocmirea procesului-verbal în cazul în care proprietarul sau posesorul vehiculului nu comunică identitatea acestuia. Sub aspect material, recurentul invocă prevederile art.374 alin.(2), art.385, art.425 și art.440 Cod contravențional, referitoare la scopul și desfășurarea procesului contravențional, competența agentului constatator, administrarea și aprecierea probelor, precum și constatarea faptei contravenționale.

În opinia recurentului, instanța de fond a examinat cauza în mod unilateral și a pronunțat o hotărâre nefondată și neîntemeiată, întrucât nu ar fi analizat integral probele și circumstanțele relevante ale cauzei. Se susține că neexaminarea sau examinarea superficială a argumentelor invocate reprezintă o încălcare a normelor procesuale și constituie temei pentru casarea hotărârii.

În final, recurentul consideră că instanța de recurs nu poate remedia aceste deficiențe printr-o nouă apreciere a probelor, motiv pentru care solicită casarea Hotărârii Judecătoriei Chișinău, (sediul Buiucani), nr. 5r-2490/2025 din 17 iulie 2025 și remiterea cauzei la rejudecare în fond, în aceeași instanță, în alt complet de judecată.

4. ***Procedura de notificare a părților a fost executată.***

În conformitate cu art.3 alin.(1) Cod de procedură penală, în desfășurarea procesului penal se aplică legea care este în vigoare în timpul urmăririi penale sau al judecării cauzei în instanța judecătorească.

În conform art.471 alin.(1) Cod contravențional, recursul se judecă de un complet din 3 judecători, fără prezența părților.

La judecarea recursului, Colegiul Penal reieșind din modificările operate prin Legea nr.245 din 31.07.2023 „pentru modificarea unor acte normative (modificarea Codului de procedură penală și a Codului contravențional", în vigoare din 22.08.2023), în temeiul art.447 alin.(1), (2) Cod de procedură penală (în redacția Legii nr.245 din 31.07.2023 „pentru modificarea unor acte normative (modificarea Codului de procedură penală și a Codului contravențional", în vigoare din 22.08.2023), Colegiul Penal a dispus examinarea cauzei penale în ordine de recurs, în lipsa părților, fiindu-le comunicat acestora despre data, ora și locul examinării cauzei penale și cu acordarea dreptului depunerii referinței.

Fiind notificate de către instanța de recurs părțile la proces, în conformitate cu art.471 alin.(2) Cod contravențional, agentul constatator, avocatul, contravenientul și victima au fost înștiințați legal despre data examinării recursului și despre faptul că sunt în drept să depună prin intermediul Secției monitorizare și relații publice a Curții de Apel Centru, referințe, completări la cererea de recurs, sau alte cereri/demersuri, însă acestea trebuie să parvină la instanța de recurs, cu cel puțin 1 (una) zile înainte de data ședinței de judecată. Deci, cauza contravențională se va examina în lipsa părților în procedură scrisă.

5. Deliberând asupra motivelor invocate în recurs, verificând legalitatea și temeinicia hotărârii atacate, pe baza probelor administrate și cercetate de prima instanță, Colegiul penal ajunge la concluzia *de a admite recursul declarat de agentul constatator Andreea ROMAN împotriva Hotărârii Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani) nr. 5r-2490/2025 din 17 iulie 2025*, *cu casarea integrală a hotărârii și dispunerea rejudecării cauzei de către instanța de fond, în alt complet de judecată, din considerentele ce succed.*

6. În conformitate cu prevederile art.473 alin.(1) pct.2) lit.c) Cod contravențional, *după examinarea recursului, instanța de recurs admite recursul, casând hotărârea atacată, parțial sau integral, și dispune rejudecarea cauzei în primă instanță dacă este necesară administrarea de probe suplimentare, dacă a constatat încălcări ale normelor de procedură privind formarea completului instanței de judecată, privind citarea obligatorie a părților, privind respectarea dreptului la apărare și a dreptului la interpret, precum și dacă a constatat încălcări ale prevederilor art.33-35 Cod de procedură penală aplicate corespunzător.*

Conform art.466 Cod contravențional, hotărârile judecătorești contravenționale pot fi atacate cu recurs, pentru a se repara erorile de drept, în următoarele temeiuri: *d) hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, sau dispozitivul hotărârii redactate nu corespunde dispozitivului pronunțat după deliberare.*

Colegiul penal reține, că la judecarea cauzei instanța de fond nu a ținut cont de cerințele art.458 Cod contravențional, care prevede că la examinarea cauzei contravenționale instanța de judecată este obligată să determine caracterul veridic al contravenției imputate, existența cauzelor care înlătură caracterul contravențional al faptei, vinovăția persoanei precum şi alte circumstanțe ce au importanță la examinarea cauzei, adică să examineze cauza sub toate aspectele, complet şi obiectiv cu respectarea dreptului la un proces echitabil şi la apărare. Or, studiind materialele prezentate în coroborarea cu hotărârea primei instanțe, se constată, că instanța de judecată a examinat cauza superficial şi unilateral fără a da o apreciere obiectivă probelor din dosar.

Reieșind din prevederile art.6 al CEDO, pronunțarea de către instanțele de judecată a unor hotărâri motivate constituie una dintre garanțiile dreptului fundamental la un proces echitabil şi acesta presupune obligația instanței de judecată de a se expune în hotărârile emise asupra tuturor cerințelor pricinii, precum şi asupra argumentelor invocate de către intimat întru admiterea sau respingerea acestora (cauza Garcia Ruiz, 26). În sensul art.6 alin.(1) al Convenției, instanțele de judecată, trebuie, să indice cu suficientă claritate motivele pe care își întemeiază hotărârile, iar având în vedere caracterul determinant al concluziilor sale să precizeze noțiunile, ce implică o apreciere a faptelor supuse aprecierii.

De asemenea, noțiunea de proces echitabil impune ca instanțele de judecată să motiveze nu doar sumar hotărârea sa, ci să examineze efectiv problemele esențiale care-i sunt supuse aprecierii şi să nu se mulțumească de a proba pur şi simplu concluziile uneia dintre părți.

În temeiul prevederilor art.462 alin.(1) Cod contravențional, *hotărârea judecătorească trebuie să fie legală, întemeiată şi motivată*.

În continuare Colegiul relevă că, domeniul contravențional a fost asimilat „acuzațiilor în materie penală", în înțelesul european autonom al art.6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului.

Analizând situația de fapt a cauzelor *Ziliberberg contra Moldovei*, hotărâre din 01.02.2005, §35 și *Anghel contra României*, hotărâre din 04.10.2007, §52, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a notat că în aceste spețe predomină elementele care sugerează că a fost vorba de acuzații penale. Astfel, în materie contravențională au fost recunoscute garanțiile procedurale specifice materiei penale, printre care și prezumția de nevinovăție, prevăzută de art.6 §2 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului.

Conform prevederilor art.8 alin.(2) Cod contravențional, *este supusă răspunderii contravenționale numai persoana care a săvârşit cu intenție sau din imprudență o faptă prevăzută de legea contravențională*. În temeiul prevederilor art.10 Cod contravențional, *constituie contravenție fapta - acțiunea sau inacțiunea - ilicită, cu un grad de pericol social mai redus decât infracțiunea, săvârşita cu vinovăție, care atentează la valorile sociale*

ocrotite de lege, este prevăzută de prezentul cod şi este pasibilă de sancțiune contravențională.

În corespundere cu prevederile art.440 alin.(1) Cod contravențional, *constatarea faptei contravenționale înseamnă activitatea, desfășurată de agentul constatator, de colectare şi de administrare a probelor privind existența contravenției, de încheiere a procesului-verbal cu privire la contravenție, de aplicare a sancțiunii contravenționale sau de trimitere, a dosarului, după caz, funcționarului abilitat să examineze cauza contravențională, din cadrul autorității din care face parte agentul constatator, în instanța de judecată sau în alt organ spre soluționare.*

Conform prevederilor art.442 alin.(1) Cod contravențional, *procesul-verbal cu privire la contravenție este un act prin care se individualizează fapta ilicită şi se identifică făptuitorul. Procesul-verbal se încheie de agentul constatator pe baza constatărilor personale şi a probelor acumulate, în prezența făptuitorului sau în absența lui.*

Astfel, calificarea faptei constituie stabilirea caracterului acesteia, încadrarea în textul de lege care o prevede şi o sancționează şi determinarea în fapta comisă, a condițiilor cerute de norma de incriminare pentru existenta acestei fapte.

7. Reieșind din materialele cauzei Colegiul penal reține că la data de 02.04.2025, agentul constatator din cadrul INSP a întocmit procesul-verbal cu privire la contravenție seria/nr. DCT 04 436485, prin care ONOFREI Augustin a fost recunoscut vinovat de comiterea contravenției prevăzute de art.240 alin.(2) Cod contravențional, fiindu-i stabilită o sancțiune sub formă de amendă de amendă în mărime de 15 unități convenționale, reținându-se în sarcina acestuia că, la 21.12.2024 ora 22.38 se deplasa în mun. Chișinău, intersecția str-lor ***** cu automobilul de model „***** ignorând semnalele luminoase pentru dirijarea circulației și anume neglijarea semnalului de culoare roșie a semaforului, prin ce a ignorat prevederile pct.20 RCR.

Faptele contravenientului ONOFREI Augustin au fost calificate de agentul constatator în baza art.240 alin.(2) Cod contravențional, *adică neglijarea de către conducătorul de vehicul a semnalului de interzicere al semaforului sau a gestului de interzicere al agentului de circulație".*

Drept consecință, instanța de fond, prin Hotărârea Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani) nr. 5r-2490/2025 din 17 iulie 2025, a admis contestația declarată de reprezentantul ONOFREI Augustin în interesele ONOFREI Octavia împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție seria/nr. DCT 04 436485 din 02.04.2025 în baza art.240 alin.(2) Cod contravențional, a anulat procesul - verbal cu privire la contravenție nr. DCT 04 436485 din 02.04.2025 privind aplicarea sancțiunii contravenționale întocmit în privința lui ONOFREI Octavia în baza art.240 alin.(2) Cod contravențional și a încetat procesul contravențional în privința lui ONOFREI Octavia în baza art.240 alin.(2) Cod contravențional.

8. Astfel, Colegiul penal lecturând textul hotărârii recurate, în raport cu circumstanțele faptice stabilite mai sus şi ținând cont de prevederile legale aplicabile în speță, menționează că, instanța de fond nu a dat o apreciere cumulului de probe și nu a ținut cont de cerințele art.457-458 Cod contravențional, care prevăd examinarea contravenției sub toate aspectele, complet și obiectiv, clarificând circumstanțele ce au importanță pentru soluționarea justă a cauzei.

Potrivit prevederilor art.458 alin.(1) Cod contravențional, *examinând cauza contravențională, instanța de judecată este obligată să determine: a) caracterul veridic al contravenției imputate; b) existența cauzelor care înlătură caracterul contravențional al faptei; c) vinovăția persoanei în a cărei privință a fost pornit procesul contravențional; d) existența circumstanțelor atenuante și/sau agravante; e) necesitatea sancționării și, după caz, caracterul sancțiunii contravenționale; f) alte aspecte importante pentru soluționarea justă a cauzei.*

Se subliniază că, CtEDO, în speța *Luka contra României* a evidențiat că art.6 implică faptul că deciziile instanțelor trebuie să precizeze în mod suficient motivele pe care se întemeiază, astfel încât să arate că părțile au fost ascultate și să garanteze posibilitatea unui control public al administrării justiției. Altfel spus, art.6 îi atribuie „instanței" obligația de a efectua o examinare efectivă a motivelor, argumentelor și probelor părților, cu excepția cazului în care se apreciază relevanța acestora și fără a fi înțeleasă ca implicând un răspuns detaliat pentru fiecare argument *(Van de Hurk împotriva Țărilor de Jos, pct.19-20, pct.59 și 61).* Curtea evidențiază că trebuie să se țină seama de relevanța și incidența argumentului sau motivului cu privire la care instanța nu s-a pronunțat la încheierea cauzei *(Jahnke și Lenoble împotriva Franței (dec.), nr.40490/98 și Dima împotriva României, 16.11.2006).*

9. ***În prim plan, Colegiul penal reține examinarea superficială și unilaterală a cauzei de către instanța de fond, prin reținerea eronată a identității persoanei în privința căreia a fost întocmit procesul-verbal cu privire la contravenție***

Colegiul penal constată că instanța de fond, examinând contestația declarată de reprezentantul lui ONOFREI Augustin în interesele lui ONOFREI Octavia împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție seria/nr. DCT 04 436485 din 02 aprilie 2025, a reținut în cuprinsul hotărârii sale circumstanțe care nu corespund materialelor cauzei și, în mod eronat, a identificat persoana în privința căreia a fost întocmit procesul-verbal cu privire la contravenție.

Astfel, instanța de fond a indicat că, potrivit Secției monitorizare și documentare trafic rutier, s-a stabilit că ***ONOFREI Octavia***, la data de 21 decembrie 2024, ora 22:38, se deplasa în mun. Chișinău, la intersecția străzilor ***** cu automobilul de model „***** numărul de înmatriculare *****, ignorând semnalul luminos de culoare roșie al semaforului. În continuare, instanța a făcut referire la solicitarea adresată proprietarului vehiculului, ONOFREI Octavia, privind comunicarea identității persoanei căreia i-a fost încredințat vehiculul la data de 21 decembrie 2024.

Totodată, instanța de fond a reținut că, din conținutul înștiințării anexate la materialele dosarului contravențional, nu ar fi clar în adresa cărei persoane a fost expediată solicitarea privind identificarea conducătorului auto și nici dacă aceasta a fost recepționată.

Colegiul penal constată însă că aceste concluzii ale primei instanțe nu corespund obiectului real al cauzei supuse examinării.

În acest sens, este esențial faptul că *procesul-verbal cu privire la contravenție seria/nr. DCT 04 436485 din 02 aprilie 2025* ***a fost întocmit în privința lui ONOFREI Augustin***, acesta fiind persoana identificată și sancționată de agentul constatator pentru comiterea contravenției prevăzute de art.240 alin.(2) Cod contravențional.

Prin urmare, instanța de fond era obligată să stabilească cu exactitate, în primul rând, *cine este persoana în privința căreia a fost întocmit procesul-verbal și care este obiectul concret al contestației,* ulterior urmând să verifice legalitatea actului contestat, existența faptei contravenționale, vinovăția persoanei sancționate și respectarea procedurii de constatare și sancționare.

Mai mult, eroarea nu se limitează la o simplă greșeală materială în indicarea numelui persoanei. Din modul în care este motivată hotărârea rezultă că această confuzie a influențat însăși examinarea fondului cauzei, instanța analizând legalitatea solicitării adresate proprietarului vehiculului de a comunica identitatea persoanei căreia i-a fost încredințat automobilul, deși obiectul nemijlocit al contestației îl constituia procesul-verbal întocmit și sancțiunea aplicată lui ONOFREI Augustin.

Astfel, instanța de fond a ajuns să examineze situația juridică a unei persoane care, potrivit procesului-verbal contestat, nu este persoana sancționată, reținând în dispozitivul hotărârii că procesul-verbal ar fi fost întocmit în privința lui *ONOFREI Octavia*, deși actul contestat indică în mod expres că acesta a fost întocmit în privința lui *ONOFREI Augustin.*

Această împrejurare rezultă cu suficientă claritate chiar din coroborarea actului constatator cu partea introductivă și dispozitivul hotărârii primei instanțe, în care aceasta din urmă a dispus anularea procesului-verbal seria/nr. DCT 04 436485 din 02 aprilie 2025 „întocmit în privința lui ONOFREI Octavia", precum și încetarea procesului contravențional în privința aceleiași persoane.

Prin urmare, instanța de fond a pronunțat soluția raportându-se la o persoană diferită de cea indicată în procesul-verbal ca fiind persoana sancționată.

Colegiul penal apreciază că o asemenea eroare nu poate fi calificată drept una pur formală sau lipsită de relevanță juridică. Într-o cauză contravențională, identificarea corectă a persoanei în privința căreia se desfășoară procesul contravențional reprezintă un element fundamental al examinării cauzei, întrucât tocmai în raport cu această persoană urmează a fi stabilite existența faptei, vinovăția, forma vinovăției, respectarea drepturilor procesuale și legalitatea sancțiunii aplicate. Or, potrivit art.458 Cod contravențional, la examinarea cauzei contravenționale instanța este obligată să determine caracterul veridic al contravenției imputate, existența cauzelor care înlătură caracterul contravențional al faptei, vinovăția persoanei, precum și alte circumstanțe care au importanță pentru justa soluționare a cauzei, cauza urmând a fi examinată sub toate aspectele, complet și obiectiv.

În speță, această obligație nu a fost realizată în mod corespunzător, întrucât instanța de fond nu a pornit de la stabilirea corectă a persoanei sancționate și a obiectului nemijlocit al contestației.

Mai mult, instanța de fond a apreciat pretinsa lipsă de claritate a solicitării adresate proprietarului vehiculului, precum și problema recepționării acesteia, însă nu a stabilit în mod clar ***care este relevanța acestor circumstanțe pentru procesul-verbal întocmit ulterior în privința lui ONOFREI Augustin***, nu a analizat raportul dintre ONOFREI Octavia și persoana sancționată și nu a explicat în ce măsură pretinsele deficiențe ale procedurii de identificare a conducătorului auto afectează valabilitatea actului constatator în privința persoanei efectiv sancționate.

Prin urmare, motivarea instanței de fond denotă nu doar o indicare eronată a numelui persoanei, ci o ***confuzie cu privire la circumstanțele esențiale ale cauzei***, ceea ce confirmă caracterul superficial și unilateral al examinării acesteia.

În acest context, Colegiul penal reține că o instanță nu poate soluționa o contestație contravențională prin simpla preluare a unor date din materialele cauzei, fără verificarea corespondenței acestora cu actul contestat și fără stabilirea legăturii dintre circumstanțele reținute și persoana în privința căreia se solicită anularea procesului-verbal.

În conformitate cu art.462 alin.(1) Cod contravențional, *hotărârea judecătorească trebuie să fie legală, întemeiată și motivată*. Cerința motivării presupune nu doar enumerarea unor circumstanțe din materialele cauzei, ci examinarea efectivă a acestora și stabilirea relevanței lor pentru soluția adoptată. Or, în cauza de față, instanța de fond a reținut în mod eronat că procesul-verbal contestat a fost întocmit în privința lui ONOFREI Octavia, deși acesta îl viza pe ONOFREI Augustin, iar această eroare se regăsește inclusiv în dispozitivul hotărârii.

Colegiul penal apreciază că asemenea deficiențe afectează însăși fundamentarea soluției primei instanțe, întrucât nu poate fi considerată legală și temeinică o hotărâre prin care se anulează un proces-verbal și se încetează procesul contravențional în privința unei persoane diferite de cea în privința căreia actul constatator a fost întocmit și sancțiunea aplicată.

Prin urmare, se constată că instanța de fond nu a examinat cauza sub toate aspectele, complet și obiectiv, astfel cum impune art.458 Cod contravențional, iar eroarea privind identitatea persoanei sancționate demonstrează că materialele cauzei nu au fost analizate în coroborarea lor, în raport cu obiectul concret al contestației și cu actul procedural supus controlului judiciar.

În aceste condiții, Colegiul penal conchide că motivele invocate în recurs referitoare la examinarea superficială și unilaterală a cauzei de către prima instanță sunt întemeiate, iar deficiențele constatate justifică casarea hotărârii atacate și rejudecarea cauzei în prima instanță, într-un alt complet de judecată, pentru examinarea efectivă și completă a tuturor circumstanțelor relevante, cu identificarea corectă a persoanei în privința căreia a fost întocmit procesul-verbal și cu aprecierea tuturor probelor administrate în cauză.

10. În continuare, Colegiul penal, analizând hotărârea instanței de fond, reține că soluția de încetare a procesului contravențional a fost motivată într-un mod insuficient și neconform rigorilor legale privind motivarea actelor jurisdicționale. Obligația instanței de a oferi o motivare completă, logică și coerentă constituie o cerință esențială a dreptului la un proces echitabil, izvorâtă atât din legislația națională, cât și din jurisprudența constantă a Curții Europene a Drepturilor Omului, conform căreia instanța trebuie să examineze toate circumstanțele relevante și să dea dovadă că a analizat cu atenție probatoriul administrat.

Din materialele dosarului și din procesul-verbal al ședinței de judecată rezultă că instanța de fond a procedat la examinarea înscrisurilor prezentate de agentul constatator și a oferit părților posibilitatea de a formula explicații. Cu toate acestea, motivarea hotărârii nu reflectă o evaluare reală, completă și efectivă a probatoriului.

Colegiul reține că potrivit prevederilor art.443/1 Cod contravențional, constatarea contravențiilor cu mijloace tehnice certificate/omologate şi/sau cu mijloace de măsurare

adecvate şi verificate metrologic sau etalonate în conformitate cu prevederile actelor normative şi încheierea procesului-verbal în cazul acestor contravenții" sunt enumerate în următoarele aliniate, după cum urmează:

(1) *În cazul autosesizării privind săvârşirea contravențiilor prevăzute la art.236, 238 şi art.240 alin.(2), constatate cu mijloace tehnice certificate/omologate şi/sau cu mijloace de măsurare adecvate şi verificate metrologic sau etalonate în conformitate cu prevederile actelor normative ce funcționează în regim automatizat, dacă agentul constatator este în imposibilitate de a determina identitatea conducătorului vehiculului, acesta expediază o solicitare la domiciliul (sediul) proprietarului sau al posesorului vehiculului privind depunerea declarației cu privire la identitatea conducătorului vehiculului, cu informarea despre răspunderea contravențională sau penală pe care o poartă în caz de necomunicare a informației solicitate sau de comunicare a informației false. Solicitarea este expediată prin poştă, cu scrisoare recomandată cu aviz de primire, sau prin alte mijloace care să asigure transmiterea solicitării şi confirmarea primirii acesteia*.

(2) *După recepționarea solicitării agentului constatator, proprietarul sau posesorul vehiculului (persoană fizică sau juridică), în termen de 60 de zile lucrătoare, este obligat să depună la autoritatea competentă din cadrul căreia face parte agentul constatator o declarație cu privire la identitatea conducătorului vehiculului în momentul săvârşirii contravenției constatate în condițiile alin. (1), care va conține: a) numele, prenumele, domiciliul, datele de contact şi semnătura proprietarului vehiculului; b) numele, prenumele, domiciliul şi datele de contact ale persoanei căreia i-a fost transmis vehiculul cu care a fost săvârşită contravenția; c) după caz, alte informații relevante*.

(3) *În cazul în care proprietarul sau posesorul vehiculului este minor, obligația de a depune declarația cu privire la identitatea conducătorului acestuia în momentul săvârşirii contravenției revine părinților acestuia sau persoanei la întreținerea căreia se află minorul*.

(4) *În cazul în care, în termenul prevăzut la alin.(2), proprietarul sau posesorul vehiculului comunică identitatea conducătorului vehiculului cu care a fost săvârşită contravenția, agentul constatator încheie în privința conducătorului proces-verbal cu privire la contravenție în condițiile art.443 alin.(8).*

(5) *În cazul în care, după expirarea termenului prevăzut la alin.(2), proprietarul sau posesorul vehiculului nu a comunicat identitatea conducătorului vehiculului cu care a fost săvârşită contravenția, agentul constatator încheie în privința proprietarului sau posesorului vehiculului un proces-verbal cu privire la contravenție, cu aplicarea sancțiunii sub formă de amendă în condițiile art.443 alin. (8).*

(6) În *cazurile prevăzute la alin.(3) şi (4) ale prezentului articol, copia de pe procesul-verbal se înmânează în modul prevăzut la art.382 alin.(7).*

Prin urmare angajații Direcției monitorizare şi documentare trafic rutier a Inspectoratului național de securitate publică sunt cei care, în conformitate cu prevederile art.374, art.381 alin.(4), art.440, art.425 alin.(1) şi 443 alin.(8) Cod contravențional, desfăşoară procesul de constatare a contravențiilor depistate în cadrul supravegherii în regim automatizat a circulației rutiere pe drumurile publice cu mijloacele tehnice speciale software și hardware ale Sistemului automatizat de supraveghere a circulației rutiere „Controlul traficului", aprobat prin Hotărârea Guvernului nr.965/2014 şi primirea unor hotărâri legale,

prin emiterea în formă de document electronic în cadrul Registrului, a cauzelor contravenționale cu un număr prestabilit DCT, acumulează probe pertinente, concludente, utile şi veridice dobândite în modul prevăzut de lege, identifică făptuitorul, examinează obiectiv şi sub toate aspectele cauzele contravenționale, astfel, în cazul sesizat obiectul fiind vehiculul de model ” *****”.

Potrivit procesului verbal cu privire al contravenție, s-a stabilit că ONOFREI Augustin a fost sancționat pentru faptul că la data de 21.12.2024 ora 22.38 se deplasa în mun. Chișinău, intersecția str-lor ***** cu automobilul de model „***** ignorând semnalele luminoase pentru dirijarea circulației și anume neglijarea semnalului de culoare roșie a semaforului, prin ce a ignorat prevederile p. 20 RCR, și a comis contravenția prevăzută de art.240 alin.(2) Cod contravențional, fapt ce se confirmă prin fotografiile anexate la cauza contravențională, efectuate cu ajutorul aparatului pentru măsurarea vitezei a mijloacelor de transport IDS-TCV907- BIR/C K88196360, fiind consemnat faptul dat în procesul - verbal cu privire la contravenție întocmit.

Totodată, fotografia nominalizată a fost efectuată cu un mijloc tehnic special care a trecut verificarea metrologică, de către o persoană competentă, procedura fiind reglementată în Legea metrologiei nr. 19 din 04.03.2016.

11. În continuare, Colegiul penal ține să precizeze că potrivit prevederilor art.16/1 Cod contravențional*, (1) Prin derogare de la prevederile art.16, pentru contravenţiile constatate cu mijloace tehnice certificate/omologate şi/sau cu mijloace de măsurare adecvate şi verificate metrologic sau etalonate în conformitate cu prevederile actelor normative, persoana fizică sau juridică proprietar al vehiculului cu care s-a comis contravenţia este pasibilă de răspundere contravenţională sub formă de amendă dacă, în termen de 60 de zile lucrătoare, aceasta nu comunică în condiţiile art.443/1 identitatea conducătorului vehiculului în momentul săvârşirii contravenţiei. (2) În cazul răspunderii contravenţionale în condiţiile alin.(1) al prezentului articol nu se aplică puncte de penalizare conform art.36 şi nu se fac înscrieri în cazierul contravenţional. (3) Prevederile alin.(1) nu se aplică dacă se constată că, la momentul săvârşirii contravenţiei, vehiculul se afla în posesia altei persoane sau proprietarul a fost deposedat de vehicul în mod ilicit.*

Astfel, instanța reține că, în conformitate cu prevederile art.443/1 alin.(1) Cod contravențional al Republicii Moldova, în cazul constatării unei contravenții prin intermediul mijloacelor tehnice certificate/omologate și verificate metrologic, agentul constatator este obligat să solicite proprietarului vehiculului comunicarea identității persoanei care a condus vehiculul la momentul săvârșirii faptei.

Totodată, potrivit art.33 alin.(1) lit b) din Legea nr.131/2007 privind siguranța traficului rutier, proprietarul vehiculului are obligația de a comunica, la solicitarea autorității competente, datele de identificare ale persoanei căreia i-a încredințat vehiculul.

Din materialele cauzei rezultă că, ulterior calificării contravenției și înregistrării acesteia în Sistemul informațional automatizat de evidență a contravențiilor, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 517/2022, la adresa proprietarului vehiculului (ONOFREI Augustin) a fost expediată solicitarea privind depunerea declarației cu privire la identitatea conducătorului auto la momentul săvârșirii contravenției. Potrivit copiei trimiterii poștale nr.

DI8000669017RR și informației generate automatizat de Î.S. „Poșta Moldovei”, corespondența a fost recepționată de către destinatar la data de 03.01.2025.

Instanța reține că termenul de 60 de zile lucrătoare prevăzut de art.443/1 alin.(2) Cod contravențional începe să curgă de la data recepționării efective a solicitării, respectiv 03.01.2025, aceasta fiind data la care proprietarul a luat cunoștință, în mod legal, de obligația ce îi revenea. Termenul menționat are caracter imperativ și instituie o obligație procedurală în sarcina proprietarului, în vederea asigurării identificării persoanei care a condus vehiculul la momentul comiterii faptei.

Neîndeplinirea acestei obligații în termenul legal atrage incidența dispozițiilor art.16/1 Cod contravențional, potrivit cărora, *în cazul în care proprietarul vehiculului nu comunică identitatea conducătorului auto în termen de 60 de zile lucrătoare, acesta este pasibil de răspundere contravențională sub formă de amendă, fără aplicarea punctelor de penalizare și fără efectuarea înscrierilor în cazierul contravențional.*

Prin urmare, având în vedere că solicitarea a fost legal comunicată, iar obligația prevăzută de art.443/1 alin.(2) Cod contravențional nu a fost executată în termenul stabilit de lege, Colegiul constată că sunt întrunite condițiile legale pentru angajarea răspunderii contravenționale a proprietarului vehiculului în temeiul art.16/1 Cod contravențional.

12. Colegiul consideră eronată concluzia instanței de fond privind încetarea procesului contravențional, or aceasta rezultă dintr-o interpretare incompletă a dispozițiilor speciale ale art.16/1 și art.443/1 Cod contravențional și dintr-o apreciere superficială a materialului probator administrat în cauză.

Potrivit art.16/1 Cod contravențional, *prin derogare de la prevederile art.16, pentru contravențiile constatate cu mijloace tehnice certificate/omologate și/sau cu mijloace de măsurare adecvate și verificate metrologic ori etalonate în conformitate cu prevederile actelor normative, proprietarul vehiculului cu care s-a comis contravenția este pasibil de răspundere contravențională sub formă de amendă în cazul în care, în termenul prevăzut de lege, nu comunică identitatea conducătorului vehiculului la momentul săvârșirii contravenției.*

Prin urmare, norma menționată instituie un regim juridic special al răspunderii contravenționale a proprietarului sau posesorului vehiculului, aplicabil în situația în care contravenția a fost constatată prin intermediul mijloacelor tehnice în condițiile prevăzute de lege, autoritatea competentă a întreprins demersurile necesare pentru identificarea conducătorului, iar proprietarul sau posesorul nu și-a îndeplinit obligația legală de comunicare a datelor solicitate în termenul stabilit.

Această formă de răspundere nu presupune ca agentul constatator să identifice nemijlocit conducătorul vehiculului la momentul constatării faptei. Dimpotrivă, tocmai imposibilitatea identificării imediate a acestuia justifică aplicarea procedurii speciale prevăzute de art.443/1 Cod contravențional, prin intermediul căreia proprietarului sau posesorului vehiculului îi este solicitată comunicarea identității persoanei căreia i-a fost încredințat vehiculul.

În acest sens, art.443/1 Cod contravențional instituie o procedură succesivă, care presupune constatarea faptei prin mijloace tehnice, identificarea vehiculului și a proprietarului sau posesorului acestuia, expedierea solicitării privind comunicarea identității

conducătorului, recepționarea solicitării de către destinatar și acordarea termenului legal pentru executarea obligației de comunicare. În funcție de conduita proprietarului sau posesorului în termenul prevăzut de lege, agentul constatator urmează să întocmească procesul-verbal în condițiile legii.

În speță, din materialele cauzei rezultă că această procedură a fost respectată. Astfel, contravenția imputată a fost constatată cu ajutorul mijloacelor tehnice, fiind înregistrată fapta de neglijare a semnalului de interzicere al semaforului, comisă la data de 21.12.2024, ora 22:38, în mun. Chișinău, intersecția străzilor *****cu automobilul de model „***** numărul de înmatriculare *****.

Întrucât identitatea conducătorului vehiculului nu a putut fi stabilită nemijlocit la momentul constatării faptei, agentul constatator a procedat la identificarea proprietarului vehiculului și la expedierea solicitării privind comunicarea identității persoanei care conducea automobilul la momentul săvârșirii contravenției.

În acest context, Colegiul penal reține că la fila 28 din materialele dosarului se regăsesc înscrisurile relevante pentru verificarea respectării acestei proceduri, inclusiv copia trimiterii poștale nr. DI8000669017RR și informația generată automatizat de Î.S. „Poșta Moldovei”. Din aceste înscrisuri rezultă că solicitarea privind comunicarea identității conducătorului vehiculului a fost expediată proprietarului, ONOFREI Augustin, și recepționată la data de 03.01.2025.

Prin urmare, termenul legal de 60 de zile lucrătoare prevăzut de art.443/1 Cod contravențional a început să curgă din momentul recepționării efective a solicitării, iar întocmirea procesului-verbal cu privire la contravenție seria/nr. DCT 04 436485 la data de 02.04.2025 a intervenit ulterior expirării termenului acordat proprietarului pentru comunicarea identității conducătorului vehiculului.

În aceste circumstanțe, Colegiul penal constată că agentul constatator a prezentat probe suficiente atât cu privire la expedierea solicitării, cât și cu privire la recepționarea acesteia de către destinatar. Or, concluzia primei instanțe potrivit căreia nu ar exista o probă determinantă care să confirme recepționarea solicitării este contrazisă de înscrisurile existente la dosar.

Instanța de fond nu a indicat niciun motiv concret pentru care informația oficială privind parcursul și recepționarea trimiterii poștale nr. DI8000669017RR ar fi lipsită de valoare probantă și nici nu a explicat în ce măsură acest înscris nu poate confirma îndeplinirea de către agentul constatator a obligației procedurale prevăzute de art.443/1 Cod contravențional.

Simpla formulare a unei îndoieli generale cu privire la destinatarul solicitării nu poate substitui analiza efectivă a înscrisurilor administrate în cauză. În cazul în care instanța de fond a considerat că materialele dosarului conțin anumite neclarități, aceasta urma să le identifice în mod concret și să explice printr-un raționament juridic și probatoriu verificabil de ce respectivele neclarități sunt de natură să înlăture forța probantă a înscrisurilor respective. Or, potrivit art.425 Cod contravențional, *probele trebuie apreciate în funcție de pertinența, concludența și utilitatea lor, în coroborare cu totalitatea materialelor cauzei*.

În speță, informația privind recepționarea trimiterii poștale nu poate fi examinată în mod izolat. Aceasta urmează a fi coroborată cu solicitarea adresată proprietarului, datele de

identificare ale vehiculului, numărul trimiterii poștale, precum și informația oficială privind recepționarea acesteia. Analizate în ansamblu, aceste elemente demonstrează că agentul constatator a întreprins măsurile prevăzute de lege pentru identificarea conducătorului vehiculului și că solicitarea a fost comunicată proprietarului. Prin urmare, Colegiul penal constată că soluția instanței de fond privind lipsa probelor referitoare la comunicarea solicitării nu rezultă dintr-o examinare efectivă a materialului probator, ci dintr-o apreciere fragmentară a acestuia.

13. Mai mult, instanța de fond a omis să analizeze consecința juridică a recepționării solicitării în raport cu dispozițiile art.16/1 Cod contravențional. Or, odată stabilit faptul că proprietarul vehiculului a recepționat solicitarea și că termenul legal de 60 de zile lucrătoare a expirat fără comunicarea identității conducătorului, urma să fie examinată incidența regimului special de răspundere prevăzut de această normă.

În acest sens, art.16/1 Cod contravențional nu condiționează angajarea răspunderii proprietarului de identificarea ulterioară a conducătorului vehiculului și nici de demonstrarea faptului că proprietarul a fost persoana care a comis nemijlocit contravenția inițială. Răspunderea în această situație decurge din neexecutarea obligației legale de comunicare a identității conducătorului în termenul stabilit de lege. Totodată, alin.(2) al art.16/1 Cod contravențional prevede că, *în cazul răspunderii contravenționale în condițiile alin.(1), nu se aplică puncte de penalizare și nu se fac înscrieri în cazierul contravențional*, ceea ce confirmă particularitatea regimului juridic instituit de legiuitor pentru această categorie de situații. Prin urmare, instanța de fond nu putea dispune încetarea procesului contravențional doar prin raportare la faptul că nu a fost identificată persoana care conducea efectiv vehiculul la momentul comiterii faptei, fără a examina dacă sunt întrunite condițiile speciale pentru angajarea răspunderii proprietarului în temeiul art.16/1 Cod contravențional.

În aceeași ordine de idei, Colegiul penal consideră neîntemeiată și concluzia instanței de fond referitoare la pretinsa nelegalitate a procedurii de întocmire a procesului-verbal în lipsa contravenientului. Or, în cazul contravențiilor constatate prin intermediul mijloacelor tehnice care funcționează în regim automatizat, legiuitorul a instituit o procedură specială, reglementată de art.443/1 Cod contravențional, tocmai pentru situațiile în care, la momentul constatării faptei, identitatea conducătorului vehiculului nu poate fi stabilită nemijlocit de agentul constatator.

În consecință, lipsa persoanei de la momentul constatării automatizate a faptei sau de la momentul întocmirii procesului-verbal nu poate fi apreciată în mod abstract și prin raportare exclusivă la regulile generale, fără a se ține seama de particularitățile procedurii speciale instituite de legiuitor.

În speță, agentul constatator nu a dispus de posibilitatea identificării nemijlocite a conducătorului la momentul înregistrării faptei, motiv pentru care a aplicat procedura prevăzută de art.443/1 Cod contravențional, solicitând proprietarului comunicarea identității persoanei care conducea vehiculul. Astfel, procedura aplicată nu constituie o derogare arbitrară de la garanțiile procesuale ale persoanei, ci reprezintă modalitatea expres prevăzută de lege pentru constatarea și examinarea contravențiilor depistate cu ajutorul mijloacelor tehnice în regim automatizat.

Prin urmare, pentru a concluziona asupra nelegalității procesului-verbal, instanța de fond urma să stabilească existența unei încălcări concrete a normelor procedurale și să demonstreze în ce măsură aceasta a afectat legalitatea actului sau exercitarea efectivă a drepturilor procesuale ale persoanei sancționate, însă o asemenea analiză însă lipsește din hotărârea atacată.

În schimb, instanța de fond a recunoscut caracterul special al procedurii prevăzute de art.443/1 Cod contravențional, însă nu a examinat în mod consecvent dacă agentul constatator a respectat etapele acesteia. Or, tocmai verificarea acestor etape era esențială pentru soluționarea contestației: existența faptei constatate prin mijloace tehnice, identificarea proprietarului, expedierea solicitării, recepționarea acesteia și neexecutarea obligației de comunicare în termenul legal. Toate aceste împrejurări rezultă din materialele cauzei și, în special, din înscrisurile de la filele 27-32, pe care prima instanță nu le-a analizat efectiv în coroborare cu celelalte probe.

În consecință, Colegiul penal constată că prima instanță a examinat în mod formal și fragmentar materialul probator, fără a stabili raportul dintre probele existente și dispozițiile speciale ale art.443/1 și art.16/1 Cod contravențional.

14. În acest context, este neîntemeiată și concluzia instanței de fond potrivit căreia lipsa unei „*probe determinante*” privind recepționarea solicitării ar constitui temei pentru anularea procesului-verbal și încetarea procesului contravențional, deoarece această concluzie ignoră înscrisurile oficiale existente la dosar și nu explică motivele pentru care acestea nu sunt suficiente sau nu pot fi coroborate cu celelalte probe. Or, obligația instanței de a examina cauza sub toate aspectele, complet și obiectiv, prevăzută de art.458 Cod contravențional, presupune nu doar enumerarea probelor administrate, ci și analiza efectivă a conținutului acestora, stabilirea legăturii dintre ele și formularea unor concluzii care să rezulte logic din materialul probator.

În speță, o asemenea analiză lipsește, iar această omisiune a determinat instanța de fond să ajungă la concluzia eronată că nu a fost demonstrată comunicarea solicitării către proprietarul vehiculului și, în consecință, că nu există temei pentru angajarea răspunderii contravenționale.

Colegiul penal mai reține că instanța de fond nu a delimitat în mod corespunzător două aspecte juridice distincte: pe de o parte, răspunderea pentru fapta inițială, constând în neglijarea semnalului de interzicere al semaforului, iar pe de altă parte, regimul special de răspundere al proprietarului vehiculului în cazul necomunicării identității conducătorului în termenul prevăzut de art.16/1 și art.443/1 Cod contravențional. Această distincție este esențială, deoarece, în cadrul procedurii speciale, lipsa identificării conducătorului nu exclude prin ea însăși posibilitatea angajării răspunderii proprietarului, dacă sunt întrunite condițiile prevăzute expres de lege.

Prin urmare, nu era suficient ca instanța de fond să constate că nu există o probă directă privind faptul că ONOFREI Augustin se afla la volanul automobilului la momentul comiterii faptei. Era necesar să stabilească dacă proprietarul a fost legal notificat, dacă solicitarea a fost recepționată, dacă termenul legal a expirat și dacă identitatea conducătorului a fost sau nu comunicată în termen. Or, materialele cauzei relevă existența unor înscrisuri care confirmă aceste circumstanțe, iar prima instanță nu le-a analizat în mod efectiv și coroborat.

În aceste condiții, Colegiul penal concluzionează că soluția de încetare a procesului contravențional a fost fundamentată pe o apreciere incompletă a probelor și pe o aplicare necorespunzătoare a dispozițiilor speciale care reglementează constatarea contravențiilor prin mijloace tehnice și răspunderea proprietarului vehiculului, iar concluziile instanței de fond privind lipsa dovezii recepționării solicitării, neîndeplinirea procedurii speciale și imposibilitatea angajării răspunderii contravenționale nu pot fi menținute, întrucât sunt contrazise de materialele cauzei și nu sunt susținute printr-o motivare suficientă, logică și coerentă.

De asemenea, Colegiul penal constată că instanța de fond a făcut trimitere la art.6 CEDO și la jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului referitoare la necesitatea ca acuzația să fie formulată într-un mod clar și precis, însă această trimitere nu justifică, în circumstanțele speței, soluția de anulare a procesului-verbal.

Într-adevăr, dreptul la un proces echitabil presupune ca persoana acuzată să cunoască fapta care îi este imputată și încadrarea juridică a acesteia, pentru a-și putea exercita în mod efectiv dreptul la apărare. Însă aplicarea acestui principiu presupune identificarea concretă a unei neclarități sau contradicții în acuzația formulată în procesul-verbal.

În speță, instanța de fond nu a demonstrat că procesul-verbal contestat nu ar permite identificarea faptei imputate, a datei și locului săvârșirii acesteia, a vehiculului implicat sau a încadrării juridice. Dimpotrivă, procesul-verbal cu privire la contravenție descrie fapta imputată, indică data și ora comiterii acesteia, locul, vehiculul implicat și norma contravențională în baza căreia a fost calificată fapta.

Prin urmare, simpla invocare a jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului privind claritatea acuzației nu este suficientă pentru anularea actului constatator, atât timp cât instanța nu a indicat concret care element al acuzației ar fi fost neclar sau care împrejurare ar fi împiedicat persoana sancționată să își exercite dreptul la apărare.

Mai mult, există o contradicție evidentă în raționamentul primei instanțe: aceasta invocă necesitatea identificării corecte a persoanei acuzate și importanța clarității acuzației, însă, în același timp, ***identifică ea însăși în mod eronat persoana în privința căreia a fost întocmit procesul-verbal,*** reținând în dispozitiv că procesul-verbal ar fi fost întocmit în privința lui ONOFREI Octavia, deși actul contestat îl vizează pe ONOFREI Augustin. Prin urmare, tocmai eroarea primei instanțe privind identitatea persoanei sancționate demonstrează caracterul superficial al examinării cauzei și nu poate constitui un argument pentru anularea actului constatator. Or, nu poate fi imputată agentului constatator o pretinsă lipsă de claritate a acuzației, în condițiile în care neconcordanța privind identitatea persoanei apare în hotărârea instanței de fond, iar nu în procesul-verbal contestat.

15. În acest context, Colegiul penal reține că cerința motivării hotărârii impune instanței să stabilească exact care sunt deficiențele actului contestat, care sunt probele ce le confirmă și în ce măsură aceste deficiențe afectează în mod real exercitarea dreptului la apărare. Or, instanța de fond nu a realizat o asemenea analiză, limitându-se la afirmații generale privind lipsa unei probe determinante, pretinsa neclaritate a solicitării și necesitatea respectării dreptului la un proces echitabil. În realitate, materialele cauzei conțin probe privind expedierea și recepționarea solicitării, iar procesul-verbal contestat conține datele esențiale referitoare la fapta imputată și la persoana în privința căreia a fost întocmit.

Prin urmare, Colegiul penal apreciază că argumentele instanței de fond privind pretinsa lipsă a dovezii recepționării solicitării, pretinsa nulitate determinată de întocmirea procesului-verbal în lipsa contravenientului și pretinsa încălcare a art.6 CEDO nu sunt susținute printr-o analiză completă a materialelor cauzei și nu justifică soluția de anulare a procesului-verbal. Dimpotrivă, coroborarea materialelor cauzei demonstrează că agentul constatator a urmat procedura specială prevăzută de legislația contravențională, a întreprins măsurile necesare pentru identificarea conducătorului vehiculului, a expediat solicitarea către proprietar, iar recepționarea acesteia este confirmată prin înscrisurile anexate la dosar.

Astfel, instanța de recurs conchide că soluția primei instanțe privind admiterea contestației, anularea procesului-verbal și încetarea procesului contravențional este insuficient motivată, se bazează pe o apreciere incompletă a probelor și pe o interpretare necorespunzătoare a procedurii speciale prevăzute de art.443/1 și art.16/1 Cod contravențional. Aceste deficiențe, coroborate cu eroarea esențială privind identificarea persoanei în privința căreia a fost întocmit procesul-verbal, confirmă faptul că instanța de fond nu a examinat cauza sub toate aspectele, complet și obiectiv, astfel cum impune art.458 Cod contravențional.

În consecință, Colegiul penal reține că, instanța de fond nu a ținut cont de circumstanțele invocate de agentul constatator și nu a dat răspuns la cele mai importante obiecții ale acestuia vizavi de cauza examinată. Toate aceste circumstanțe pun la îndoială faptul că instanța de fond ar fi pătruns în esența cauzei și că ar fi examinat cauza obiectiv și multiaspectual.

Colegiul consideră eronată și pripită concluzia primei instanțe, privind încetarea procesului contravențional, or, instanța de recurs atestă că, instanța de fond urma să examineze cauza contravențională sub toate aspectele, să cerceteze probele acumulate de agentul constatator. Aceste fapte constituie o neglijare a prevederilor art.6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului, întrucât, Convenția impune obligația oricărei instanțe de a indica suficient de clar motivele pe care s-a sprijinit. Această exigență, care contribuie la garantarea respectării principiului bunei administrări a justiției, nu poate fi întotdeauna înțeleasă ca impunând formularea unui răspuns detaliat pentru fiecare argument al părților. Instanțele naționale sunt obligate să-și motiveze deciziile, ceea ce nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat la fiecare argument, dar ca o obligație de a se pronunța asupra problemelor cele mai importante ridicate în speță *(a se vedea în acest sens cauza Ruiz Torija și Hiro Balani împotriva Spaniei, hotărârea din 09.12.1994, sau Grigore Vlasia Vasilescu împotriva României, hotărârea din 06.06.2006).*

Respectiv, circumstanțele stabilite supra, combat concluzia primei instanțe, ceea ce denotă că instanța de fond nu și-a motivat corespunzător soluția. Elucidarea tuturor împrejurărilor menționate are o mare importanță la examinarea corectă a cauzei, ceea ce instanța de judecată nu a efectuat, prin ce au fost ignorate normele dreptului procedural și dreptul la un proces echitabil, care neapărat servește drept temei pentru anularea hotărârii atacate și remiterea cauzei la o nouă examinare, în aceiași judecătorie, în alt complet de judecată.

În acest context, instanța de recurs reiterează că instanța de fond este obligată să se pronunțe asupra tuturor argumentelor invocate de participanții la proces. Or, neexpunerea

asupra unei cerințe, se egalează cu faptul că nu au fost auzite părțile. Conform practicii CEDO, în cauza *Fomin împotriva Moldovei*, Cererea nr. 36755/06, Curtea a statuat că: „Rolul unei Decizii motivate este să demonstreze părților că ele au fost auzite. Mai mult, o Decizie motivată oferă părților posibilitatea de a o contesta precum și posibilitatea ca Decizia să fie revizuită de către o Instanță de Recurs". Doar prin adoptarea unei decizii motivate, poate avea loc un control public al administrației Justiției (*c.f. Hirvisaari împotriva Finlandei, nr. 49684/99, parag. 30, 27.09.2001*).

La judecarea cauzei instanța de fond urmează să țină cont de cerințele art.458 Cod contravențional, care prevede că, „la examinarea cauzei contravenționale instanța de judecată este obligată să determine caracterul veridic al contravenției imputate, existența cauzelor care înlătură caracterul contravențional al faptei, vinovăția persoanei precum și alte circumstanțe ce au importanță la examinarea cauzei, adică să examineze cauza sub toate aspectele, complet și obiectiv cu respectarea dreptului la un proces echitabil și la apărare".

Subsecvent celor enunțate, din considerentele menționate supra şi având în vedere faptul că prima instanță nu a constatat şi nu a elucidat pe deplin circumstanțele importante pentru soluționarea pricinii, ținând cont de faptul că încălcarea normelor de drept ce a dus la soluționarea eronată a pricinii nu poate fi corectată în instanța de recurs, iar acest fapt constituie temei de remitere a pricinii la rejudecare în prima instanță, Colegiul Penal consideră necesar de a admite recursul declarat de către agentul constatator Andreea ROMAN, a casa Hotărârea Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani) nr. 5r-2490/2025 din 17 iulie 2025 şi a remite cauza respectivă la rejudecare în prima instanță, în alt complet de judecată.

16. Conducându-se de prevederile art.473 alin.(1) pct.2) lit.c), art.474 Cod contravențional, Colegiul penal al Curții de Apel Centru, -

D E C I D E :

Se admite recursul declarat de către agentul constatator Andreea ROMAN.

Se casează integral Hotărârea Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani) nr. 5r-2490/2025 din 17 iulie 2025, în cauza contravențională intentată prin Procesul-verbal cu privire la contravenție seria/nr. DCT 04 436485 din 02.04.2025, în privința lui **Augustin ONOFREI** în temeiul art.240 alin.(2) Cod contravențional, și se remite cauza în vederea rejudecării în prima instanță, într-un alt complet de judecată.

Decizia este irevocabilă.

Președintele ședinței,
Judecătorul **Eugeniu BEȘELEA**

Judecătorii **Andrei CAZACICOV**

Vitalie BUDECI